

torde visserligen hava allenast ringa inverkan å andbeståndet, men då de svenska ombuden hemställt om förbud mot bruk av andkojor och detta fångstsätt även enligt de danska ombudens mening är förkastligt, hava samtliga ombud enats om att föreslå dylikt förbud.

I detta sammanhang vilja ombuden erinra om, att andkojor i stor utsträckning komme till användning i Tyskland, Holland och Belgien. I andkojorna i dessa länder fångas årligen 100,000-tals ånder, av vilka säkerligen ett stort antal kommer från Sverige och Danmark. Det är givet, att bruket av dessa andkojor utgör en synnerligen allvarlig fara för beståndet av andstammen i de nordiska länderna. Ombuden hava på grund därav överenskommit att hemställa till sina respektive regeringar, att de måtte hos regeringarna i Tyskland, Holland och Belgien göra gemensam framställning om underhandlingar för vinnande av en mera tillfredsställande ordning i detta hänseende.

Under sina förhandlingar hava ombuden vidare haft under diskussion ett par andra spörsmål, som hava avseende å skyddandet av flyttande jaktbara fåglar. Det ena angår förbud mot bruket vid jakt efter sjöfågel av s. k. »skydepram» och det andra förbud mot utsläppande av olja från fartyg. I dessa frågor hava ombuden ej funnit sig böra framlägga förslag till överenskommelse mellan de båda länderna men hava dock ansett sig böra göra vissa uttalanden.

Vad angår s. k. skydepram må nämnas, att sådana farkoster brukas i Danmark i ej ringa utsträckning men ej i Sverige. En skydepram är en ganska liten, låg, helt eller delvis kamouflerad båt, som framdrives med mycket korta paddlar. Med användning av skydepram kan den jagande bliva i tillfälle att på en gång med ett eller ett par skott fälla eller skadskjuta ett flertal sjöfåglar. Samtliga ombud äro ense om, att detta jaktsätt icke minst ur djurvänlig synpunkt är förkastligt, och de svenska ombuden och professor WESENBERG-LUND hava framställt önskemål om, att detsamma borde helt förbjudas. Overretssagfører BECKER har med hänsyn därtill, att enligt hans mening ett totalförbud ej skulle hava utsikt att bliva godkänt i Danmark, ansett sig icke kunna biträda denna ståndpunkt, varför frågan tillsvidare fått förfalla.

Beträffande spörsmålet om förbud mot utsläppandet av olja från fartyg må erinras, att sjöfåglar i stort antal omkomma till följd därav, dels att den utsläppta oljan fäster sig vid fåglarnas fjäderskrud, så att de hindras i sina rörelser och ej kunna förskaffa sig erforderlig näring, och dels att den oljedränkta fjäderskruden vintertiden ej lämnar det skydd mot kölden, som den lämnar i ett naturligt tillstånd. Ombuden äro ense om, att någon utväg måste utfinnas till undvikande av denna olägenhet. Emellertid torde resultat av nämnvärd betydelse ej stå att vinna, med mindre de olika länderna mera allmänt förbjuda dylikt utsläppande av olja. Spörsmålet torde därför lämpligen böra upptagas i ett vidare sammanhang. Ombuden hava därför funnit sig ej böra föreslå vidtagandet av några åtgärder i detta hänseende.

Ombuden vilja slutligen framhålla, att det skulle vara av mycket